

Thunia alba

HUHTIKUU 2008

©Teksti ja kuva Sirkka Talvimo

Thunia-sukuun kuuluu kuusi keski- tai isokokoista lajia, jotka eroavat lähisukuisista *Phaius*-lajeista muun muassa siinä, että niillä ei ole jälkimmäisille tyypillisiä versomukuloita.

Thuniat ovat kotoisin Intiasta Etelä-Kiinaan ja Koillis-Aasiaan ulottuvalta alueelta. Ne kasvavat joko maassa, kivien päällä tai puiden oksien haaroissa 1000–2300 metrin korkeudella merenpinnasta.

Suvulle on annettu nimi 1700–1800-luvun vaihteessa eläneen böömiläisen Thunin kreivin mukaan, joka oli kasvitieteen suosija.

Thunia alba kasvaa varjoisissa metsissä, joita runsaat monsuunisateet kastelvat kasvukaudella. Kukinnan jälkeen seuraa kuitenkin lähes sateeton kausi, jolloin lehdet putoavat ja kasvi lepää lehdettömänä.

Kuvaus

Kasvin lehdet ovat kapeat ja miekkamaiset, pehmeät ja harmaanvihreät, 10–15 cm:n pituiset ja kiinnittyvät vuorottain varren yläosaan. Täysikasvuisen kasvin versot ovat yleensä 50–120 cm:n pituiset. Nuoren version kärkeen kasvaa kesällä riippuva kukinto, jossa on 5–10 valkoista melko tavalla *Coelogynen* kukkaa muistuttavaa kukkaa. Noin 6 cm:n kokoisen kukan torvimainen huuli on keltainen tai oranssi, ja siinä risteilee punaisia suonimaisia raitoja.

Kukat avautuvat yksitellen, joten kukinta kestää melko pitkään.

Hoito

Kasvualustan tulee olla runsasravinteinen ja kosteutta pidättävä kuten *Cymbidiumeilla*, mutta samalla myös hyvin vettä läpäisevä. Uuden version kasvun aikana kastellaan runsaasti kukkimiseen asti. Kukinnan jälkeen kastelu lopetetaan vähitellen kasvin alkaessa pudottaa lehtiään. Talvella kastellaan vain sen verran, että lehdettömät varret eivät täysin kuivu. Vaikka kasvi on talvella lehdetön, se tulee kuitenkin pitää valoisassa ja mielellään viileässä mutta melko kuivassa paikassa. Sen sanotaan menestyvän sekä viileissä että lämpimissä olosuhteissa, joten talvella lämpötilan tulisi olla vähintään 10 astetta, mutta se voi myös olla paljon korkeampi. Uuden version ilmestyessä kasvi istutetaan uudelleen ja kastelu ja lannoitus aloitetaan vähitellen. Yleensä noin 10 cm:n ruukku on riittävä. Edellisvuotiset lehdettömät varret jätetään jäljelle, mutta vanhat ja kuivuneet voidaan poistaa. Puolivarjainen tai varjoisa paikka on kesällä sopiva. Mitä lämpimämmässä kasvi kasvaa, sitä nopeammin kukinta alkaa.

Oma kasvini

Hankin *Thunia alban* muutama vuosi sitten Ruissalon kasvitieteellisestä puutarhasta pienenä jakotaimena. Se on kukkinut säännöllisesti sen jälkeen kun sain ensimmäisen uuden verson kasvamaan yli 30 cm korkuiseksi. Olen pitänyt kasvia viherhuoneessa, jossa lämpötila on talvella 12–18 astetta ja syksyllä ja keväällä aurinkoisella säällä yli 20 astetta. Kesällä lämpötila on ollut 15–30 astetta. Viherhuone ei ole suositusten mukainen varjoisa paikka, mutta suoralta auringonpaisteelta olen *Thunian* suojannut. Kukinta-aika on ollut kesä-heinäkuussa. Laji on helppo hoidokki, jos sen saa kasvamaan kunnolla kasvukautena. Talvella sen voi lähes unohtaa.

Lähteet

Brian ja Wilma Rittershausen: Growing Orchids

www.orchidspecies.com
